

svare Grønland og i den Anledning have en Fæstning der. Luxemburg ligger aldeles isoleret og kan ikke forsvares af Holland med de Kræfter, som det raader over; det kan ikke forsvare dette Hertugdømme, som jo for den Sags Skyld ikke er nogen integrerende Del af Holland, men kun staar i Personalunion med det. Derimod tror jeg ikke, at Nogen vil nægte, at Kjøbenhavn har strategisk Betydning for Danmark.

**Udsig:** Hvis det ærede Medlem vil erindre, at Anledningen til Konferencen i London var den, at Frankrig havde erhvervet Hollands Afstaaelse af Luxemburg, saa tror jeg, han vil indse, at han tager feil, naar han tror, at der kunde være Tale om, at det kunde vedblive at være en Forbundsæftning. Det har naturligvis været Frankrigs Mening ikke alene at erhverve Landet omkring Luxemburg, men ogsaa at erhverve selve Fæstningen, og at den da skulde afstaaes af Holland.

**Ordføreren (Blom):** Saavidt jeg erindrer, afstod Kongen af Holland sin Ret til Storhertugdømmet Luxemburg til Frankrig, og som Følge af denne Afstaaelse forlangte Frankrig, at Preussien skulde rømme denne Fæstning. Det var Preussien alene, der holdt den besat. At det under disse Omstændigheder kom til en Konference, er ikke saa underligt; jeg maa, indtil jeg bliver bedre underrettet, fastholde, at Luxemburg var besat af preussiske Tropper, indtil Konferencen havde afgjort, at Luxemburgs Fæstning skulde løses, og for Resten Hertugdømmet forblive i sit hidtilværende personalunionistiske Forhold til Holland.

**Udsig:** Endnu blot en Bemærkning. Forbundsæftning kunde der slet ikke være Tale om, efterat det tydske Forbund var ophevet.

**Krigsministeren (Bahlson):** Jeg skal ikke indlade mig videre paa Spørgsmaalet om Luxemburg, jeg antager, at det Punkt kan anses for fuldstændig afgjort; men det forekommer mig naturliggere, naar man taler om, hvorvidt det kan være betryggende at ruste sig stærkt, eller om det kan være farligt, at henpege til et Land som Belgien. Nu ser man jo dog, at i denne Tid har Belgien i Sænde at anvende en forholdsvis betydelig Mængde Penge paa det allerede stærke Forsvar, som det har i Forveien. Hvis Belgien fra 1870 havde haft den Erfaring, at det var farligt at være befæstet, idet man var udsat for at blive angrebet, besat eller taget

af en Stormagt i en europæisk Konflikt, havde det vist ikke skyndt sig med at give en hel Del Penge til at styrke Forsvaret. Det ligger mere nær at sammenligne Belgiens Tilstand med vor, end Luxemburgs. Jeg tror, at man med Bestemthed kan sige, at der for et lille Land ikke er noget Farligt i at være stærkt, det er tværtimod den eneste Maade at vente at kunne bevare Freden, naar man har indrettet sig paa at hvide fra sig, saa at man ikke kan okkuperes af en Stormagt saaledes en passant. — Naar det ærede 2det kongevalgte Medlem (Udsig) talte om, at et lille Land skulde anvende passende og forholdsvis smaa Udgifter til at forsvare sig, saa er der naturligvis noget vist Bestikkende i dette, at man ikke rent vil opgibe Forsvaret, men at man vil gjøre noget Passende, Noget, der slaar i et vist Forhold til Landets Folkemængde, men det er et Kæsonnement, jeg slet ikke kan billige. Har man den Overbevisning, at dette forholdsvis Passende er utilstrækkeligt, maa man hellere helt lade være, man kommer ellers let ind i en falsk Situation, som det forekommer mig, at man er kommen i hos os, hvor man anvender en hel Del, det indrømmer jeg, vort Militærbudget er ikke lille, men det er ikke tilstrækkeligt. For mig har det ingen Betydning, at maaste det ærede Medlem finder det forholdsmaessigt eller passende. Det ærede Medlem mente, at jeg ikke holdt af hans finansielle Betragtninger om de forskjellige Budgetter. Tværtimod, jeg interesserer mig meget for den Slags Sager og har ogsaa beskæftiget mig en hel Del med andre Landes Budgetter, det er altsaa ikke rigtigt, at jeg ikke skulde kunne lide det. — Naar jeg sagde, at vi vare paa bar Bund, saa kan dette „paa bar Bund“ i Følge hele Sammenhængen ikke forstås anderledes, end at det gjælder paa det Omraade, her er Tale om, nemlig Befæstningsomraadet; i det Mindste kan det det for Landbefæstningens Vedkommende, og det er den, vi tale om i Dag, siges, at vi ere paa bar Bund. At vi har et militært Budget paa 19 Millioner, veed jeg meget vel, og jeg veed ogsaa, at Thydskland hvert Aar har noget Extraordinært paa sit Budget. Jeg er meget fortrolig med det tydske Budget og veed, at de foruden de aarlige Udgifter have Noget, de kalde „etnmalige Ausgaber“, noget Extraordinært, men de have ogsaa anvendt meget betydelige Summer til at styrke deres Forsvar, som ikke er kommen fra Thydskland, nemlig en stor Mængde af de Penge, de fik fra Frankrig.

Jeg skal dernæst sige et Par Ord til den 1ste Landskhyngsmand for 6te Kreds (S. Pedersen). Hvad den Rolle angaar, som